

mereantur. Porro cum in omni negotio
quæstiones orientur, patet etiam de vita
excellentissima, dubitationes, opiniones-
que occurrere, quas si expendere operæ-
premitum. Controvèrtentium enim argumen-
tis, rationes contrariae demonstran-
tur. Ignorare insuper haudquam con-
uenit, sub tractationis principium ea, qui-
bus omnis consideratio destinatur, scilicet
è quibus bene, recteque viuere con-
tingat: beatè enim paciùs dicere conue-
nit, ob spem, quæ in singulis à bonis, ho-
nestisque viris percipi solet. Nam si vel in
fortuitis, vel iis, quæ natura enenunt, sita
est vita honestas, comoditasque, spes
eius præcidatur multis: quippe qui frustra
è cura, sedulitateque enitantur, siue id,
quod in ipsis est, siue studium actionem-
que species. Verum si in operatione penes
ipsum posita, & eo qualis quisque sit, bene
vivere constituantur, & communius, & di-
uini bonum fuerit, illud quidem quia
pluribus participate licet, hoc quod ope-
rations huiusmodi, vel illiusmodi for-
mate habeat necessum.

CAPVT LIII.

Equidem quæ de his ambiguntur, & disputantur, perspicua pleraque fuerint, si constiterit, quid vere tandem felicitatem oporteat appellare. An pro animo hoc, vel illo pacto disposito, ut quidam sapientes, veteresque existimarent, definire eam conueniat; an vero pro totius hominis statu, aut operationum potius qualitate, & modo. Distinctis autem inter se esse vitæ conditionibus, & studiis, felicitatem nonnulli haudquaque in eis collocant, sed necessariorum gratia tantum expeti contendunt, cuiusmodi sunt artes odiorum, ut appellantur, & quæstuariorum. Odiosas autem voco gloriæ tantum destinatas, mechanicas autem voco sellularias, & mercenarias: quæstuarias autem foro, cauponisque artibus comparatas. Ergo cum ad vitam bene beatæque transfigendam tria (ut supra diximus) velut potissima bonorum genera ordinata sint, virtus, prudenteria, & voluntas; totidem etiam vitæ genera enasici constat, quas omnes, mentis saltem compotes, adipisci, & sectari cupiant. Nempe ciuile, philosophicum, & voluptuarium. Philosophus enim prudens iam, contemplationemque veritatis:

τῷ φρεγνισσεῖς καὶ πολιτεῖς, τρεῖς ὀρθομάρτυρες
ἔνταξις, οἵ τις ἐπέξερσίδες τυχάνοντες περιεργοῦνται οἱ λόγιοι αὐτῶν, πολειπόνοι, φραγέσσοφοι, δοτολαμ-
πικοί. τούτων γένος ὁ μὲν φραγέσσοφος, βούλευτης πάλιν φρέγνιστος ἐπὶ καὶ τίνι θεωρίαις τὸ περιθέμα.

λόγου μηδὲν δειπνήσεις, αλλὰ πάθος. ἐπεὶ
οἱ εἰστὸν ἀπόρεια σκέψεις εἰσίστων, τοφεματεῖσαν
οὐκέτι, μήποτε οὐτε καὶ περι βίου τῶν φραγτίου,
καὶ φεύγεις τῆς αρίστης εἰς τοῖς τεώτας οὐτε καλῶς
χειρεπές μόδες αἱ ἔξεταῖς εἰν. οἱ γὰρ τῷ αἵματι
βιοτούντων ἐλέγοντες, τῷ εὐταπουμένῳ αὐ-
τοῖς λόγῳ ὅποδεῖξεις εἰσίν. ἐπεὶ δὲ τοφεὶς
B γου τὸ τοκετόντα μὴ λαθαῖσεν, μάζαται ποὺς
αἱ δεῖ συμτείνειν πάσσου σκέψειν, ἐκ τίναν εὑ-
δέχεται μεταπολεῖν τὸ διὸ καὶ καλῶς ζῆν (εἰ
μάκεσσιος ὄπιθεν αὐτούτους εἰπεῖν) καὶ ποὺς
τῶν ἐλπίδα πει τοῖς σπεῖρας τοῦ ποιούμενος εἴ-
ται διπλεκτόν. εἰ μὴ γὰρ εἰ τοῖς διὰ τούτων γε-
ραιόφορος, οὐ τοῖς διὰ φύσιν τὸ καλῶς ζῆν δύεται,
• σπάντησον αὐτοῖς πολλοῖς. οὐ γάρ δέποτε εἴ-
• πριμελεῖς οὐκτόπις οὐδὲ ἐπ' αὐτοῖς, οὐδὲ
C τῆς αὐτῆς τοφεματείας. εἰ δὲ ἐν τοῖς ἀντοῖς
ποσόν τινα εἴπει, καὶ ταῦτα καὶ τὸν αὐτὸν τοφεῖται,
• ποιούτερον αὐτοῖς τὸ ἀγαθόν τοῦ θείατερού.
• δοκιμάσειν, εἰ τοῦ πλείστουν εἰπεῖσθαι μετα-
• χεῖν· δεῖσθαι δέ, τοῦ κακοῦ τῶν ὀμδεμά-
• πέτων τοῖς αὖτε παραπεινάζοισι ποιοῖς το-
• νας καὶ ταῦς πορεύεσσι.

Κεφαλαιον θ.

E Στοι μὲ φωνεῖ τὰ πλεῖστα τῶν ἀμφί-
στοι πυλαμφάν, καὶ διαπορευόμενον, αἱ
κελῶς ὄστραχη, τί γενὴ νομίζειν ἔτι την Ἀ-
θηναϊκήν, πότερον εἰ τῷ ποιόν πυλα μόνον
ἔτι τὴν Φυλλίδην, καθάπερ τὸν τοῦ θύμιτρα τῆς
συφῶν καὶ τερεσθετέρους;¹ Ηδὲ μέρη καὶ ποιόν
πυλα ἡστάρχειν ἀντὸν, μελλονταν δὲ μὲ τὰς
πορφύρας εἴ τι ποιάς πυλας. Διηρημένον δὲ τὴν
Ε βίσσαν, καὶ τὴν μὲρη ἀμφιβοτοιώτων τὰς πε-
ριήπις ὅλημερες, ἀλλ' αἱ τὴν αἰγάλευσιν χρή-
ειν πανομέλη οὐδέποτε, διὸν τὴν αἰγάλευσιν τέχνας
τὰς φορπικές, καὶ τὴν πολὺ γρηγοριότερον, καὶ
τὰς βασιλεύοντες (λέγω δὲ φορπικές μέρη, τὰς
πορφύρας δέξαντας φορπικάς μέρης μόνον· βα-
σιλεύοντες δέ, ταῖς ἐφέρασις μετατρέπονται). Καὶ
μεταπικῆς δέ, ταῖς πορφύρας αὔροτες καὶ πορφύρα-
F φορπικαῖς;) τὴν οὐσίες αὔρωγες διατάφο-
ντες ταῖς οὐδέποτε πετεύονταν, τὴν καὶ πορ-
φύραν ἐνδέποτεν αὔρωγεν τοῖς μετέξτων, αρπάζε-

οὐ φεύγοντες καὶ παρεῖς, τοῖς οὐρανῷ καὶ γῆς
ὑπὲρ ἔχον ἀπαντες, πολιτικὸν, φιλάστροφον, ποταμο-
ούρησιν τῇ καὶ τὰς θεωρίας τὰς ποτέ τὸν αἰγάλεον.